

ДОНАЛД БИСЕТ МЛЕКАРСКИЯТ КОН

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време един много умен млекарски кон на име Хари. Той умееше да пише и веднъж написа бележка на млекаря:

„Драги млекарю,
Не дрънкай, моля, с бутилките, за да мога да поспя до
по-късно.
С уважение, Хари“

После показа бележката на другите коне в конюшнията.

— Ха! Какво искаш да кажеш с това късно? — присмяха му се те. — Късно се пише с едно „с“, ако това си искал да напишеш.

Хари се подразни и измърмори под нос: „Къссен-късно, късен-късно“.

— Както и да е — рече на глас. — Обзалагам се, че никой от вас не може да пише.

Никой не му отговори.

— Тогава — продължи Хари, — можем да кажем, че една правописна грешка не е толкова лошо постижение.

Всъщност Хари беше в лошо настроение, защото носът го болеше. Когато се учеше да пише, той държеше молива с предните си копита и постоянно падаше.

Старяеше се да пази равновесие, но при най-лекото мръдване или мигване, започваше да се накланя напред и... „Бам!“ — падаше на носа си.

Скоро се научи да се подпира на молива и да балансира, обаче така графитът често се чупеше или най-малкото — написаното излизаше доста разкривено.

Накрая Хари се научи да пише като стиска молива със зъби. Но носът все още го болеше.

На другата сутрин млекарят прочете бележката и през първия половин час изобщо не дрънка с бутилките. Обаче по-късно, когато Хари се събуди, той почна да дрънка шумно, както правят всички млекари.

— Как е носът ти тази сутрин, Хари? — поинтересува се млекарят. — Изглежда по-добре. — И той помилва коня и му даде една ябълка.

Вечерта, когато се прибра в конюшната, Хари написа стихотворение:

„НА НАЙ-ДОБРИЯ МИ ПРИЯТЕЛ

*(млекаря)
Естествено
Конят
обича ябълки.
От тях пълнее
и това е важното
... е важното.
То ги надебелява.
Обаче аз ги обичам.
А сега — сбогом.
Две бири, моля. ХХХ (целувки)“*

Хари сложи бележката в едно шише за мляко, а когато дойде на другата сутрин, млекарят му даде захар — пет големи бучки, една средна и две малки.

Млекарят ги държеше в отворената си длан, докато Хари ги изхрупа.

— Не мляскай, когато дъвчеш, защото ще събудиш останалите коне — рече му той.

Затова Хари ги сдъвка тихичко, докато млекарят четеше стихотворението.

— Прекрасно стихотворение! — каза той накрая. — И благодаря за целувките. Ето ти три и от мен.

И той прати три въздушни целувки на Хари, а после двамата отидоха да разнесат млякото.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.